

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 311.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e88646/facsimile.pdf> (tilgået 19. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

Forhandlingerne paa Rigsdagen.

Indvorte Rede.

(Eenst.)

Bregendahl: Jeg vil blot tillade mig at sige til høvd der allerede er sige, at Uvalget har ogsaa været i Tilstod om, hvorledes det skal være udsiggen deffere Regimentslederen, men at man efter de eroverede Dødsninger om, hvorledes Rullerne føres og Udførelsen her er kommen til det Resultat, at Forslaget til Udførelsen ved 38 er rigtig, og at den er overensstemmende med den Dødsning, som det er tillagt at gøre ved Placaten af 1842. Hvo som er det, af den Udførelsen, som har fundet Sted i 1848 for 1849 er Udførelsen af det værnepligtige Mandfod, som er født i 1826, og Udførelsen af, efter den tidligere behænnede Konginng, som rammer det Mandfod, der har 22 Aars Regimentslederen i det Aar, for hvilket Udførelsen her. Jeg tror imidlertid, at Udførelsen kommer deraf, at man altså har haft ugerer de Deb i 59 i Plac. af 1842, Aaret, hvori Sectionen holdes. Det er ikke det Aar der er men, hvori Sectionen faktisk holdes, men Sectionen i 1848 er Sectionen for 1849. Det maa nemlig ikke bemærkes, at Sectionerne altid gjælder for et Aar senere end det Kalenderaar, hvori Sectionerne holdes. Derfor tror jeg, at Udførelsen af Udførelsen, og at det er let at komme ind paa en forsigtig Vej i sin Hensende. Det er ogsaa, naar man foreslaar Regimentslederen saaledes, altså adæqvæt, at Udførelsen har indbrøgt det ifterværende Mandfod, født i 1826, under Udførelsen, thi for Tilfældet vil der vel allerede være påført Udførelsen af det hidtil værnepligtige i 1826 født Mandfod for 1849, nemlig ved den Udførelsen, der er foregaaet ved de ordinære Sectioner, der holdes i dette Aars September og October Maanedg; men ved extra Sectioner, som strax i Begyndelsen af Aaret 1849 ville blive afholdte, som det Mandfod, der er født i 1826 og som nu i Hensid til denne almindelige Anordning bliver værnepligtigt, blive udført for Aaret 1849; thi at det Mandfod, som ved disse Section er udførelsen til militair Tjeneste, allerede i 1848 er taget til Døds, det er noget ekstraordinært, da Regelen er, at det Mandfod, som udføres ved Extra-Sectioner, ikke indfalder til Døds før i det følgende Aar. Det er ogsaa kun det ganske undtagelsesvis med Hensid til nogle Recrutter af Cavaleriet, ligesom ved ogsaa Regjeringen kunde være altså berettiget til at lade dem møde noget tidligere, end med Opnaelsen af 22 Aars-Regimentsledet; thi efter de behænnede Bestemmelser henregnes den Tid, der medgaaer i Overensførelsen, ikke til Garuldsjendte og afsees heller ikke i den Tid, hvori de skulle gøre sin Tjeneste.

Høvd Spørgsmaal om Kjendelses Tilbagebetaling angaaer, finder jeg ikke Anledning til at ytre Mæne, end jeg tidligere har fremset; men jeg skal dog ved dette Punkt gøre opmærksom paa den meget væsentlige Betragtning, at det ikke lod den, som var værnepligtigt, adent at frigjøre sig ved Erlaggesen af nogen Kjendelse for Værnepligt, men at det kun var den, der skulle overgaae fra den ifte værnepligtige til den værnepligtige Stand, som ved en Kjendelse er høvede Ret til at forblive i den ifte-værnepligtige Stand. At man ikke gaar ind paa nogen Tilbagebetaling af denne Kjendelse, det kan man nu, efter den foreslåede Forskilling, man kan have deraf, slude mere eller mindre sømmeligt; men da det kan var Ret til at forblive i den ifte værnepligtige Stand, som ved Kjendelses Erlaggesse kunde opnaas, maa det vel anses som consequent, at man ikke gaar ind paa nogen Tilbagebetaling af de Kjendelser, der ere erlagte af det hidtil ifte værnepligtige Mandfod. Med Hensid til det Spørgsmaal,

der er reit her under Diskussionen, om hvorvidt de Udtagesse, der tidligere have fundet Sted til Forbedt for endst af de Værnepligtige, fremdeles skulle vedblive, da maa det vel nærmest antages, naar det nu kommer til ekstraordinære Sectioner, at disse Udtagesse kunde bortfalde. Udtagesse, som have fundet Sted i Overensførelsen med Koen, kunne ikke komme det i 1826 født Mandfod tilgode, da der, naar det foreliggende Udsået bliver Lov, ikke behænnat nogen Udførelsen, der hævner dem en saadan Udtagesse, medens det er rigtig, at ved de Sectioner, som afholdes i Aaret 1848, behøve de Lov, som hævner dem disse Udtagesse. Med Hensid navnlig til dem, der ere behænnat gammel Mand Søner eller Søner af Søndermand over 60 Aar og Vænder, maa jeg endelig bemærke, at de, hvord de hidtil ere forbigaaede, dog nu maa indbrages under den Section, som det vel maa forudsættes, at Regjeringen vil foreslå afholdt, strax efter at denne Anordning er emaneret.

Besked: Det hjælper vel sagtens ifte Reges, at tale yderligere om Forhaelsen af Regimentslederen, men jeg ser mit Bestemmende holder mig imidlertid altså overbevist om, at Placaten af 1842 der foreslaas saaledes, som jeg har anfæret, efter den Aars Begjæring. Jeg er ganske overbevist deraf, og det jaameget mere, som der dengang tillige var Spørgsmaal, om ifte Sectionstiden skulle forandres; men uden Hensid til, om Sectionstiden skulle forandres eller vedblive at være, som den var, var det Regelen, at Mandfudet ikke opføres i Rullerne med det Aar, og dertil kommer endnu, at i Hertugdømmene holdes Sectionen om Forsaaret Udførelsen som her om Efteraaret, og der gjælder dog ganske den samme Regel.

H. V. Hansen: Den Lov, som ifølge nærværende Udsået nu skal behandles, bliver rimeligvis den første Lov, som den nærværende Forsamling kommer til at votere over, og det endog, for vi have behandlet det Kalligende, der nærmest har forsamlet os her, nemlig at discutere Rigets fremtidige Forfatning, hvord det vel egentlig var, at vore Retigheder skulle bestemmes. Jeg skal imidlertid ikke afholde mig herom, da det sene antages at ligge i Forholdene, at denne Lovs Afgjærelse maa fremskyndes. Det tør vel ogsaa ventes, at den vil tilfredstille alle Fædrelandets Bøner, ligesom det er at haabe, at Bøndehanden derved vil have sin sømmelige Vret afsløpen. Det er imidlertid ifte for at behandle dette Spørgsmaal, at jeg har reit mig, men jeg vil kun tillade mig en ifte Bemærkning med Hensid til den sidste Postud af § 4. Det forekommer mig nemlig, at Tilbagebetaling af Kjendelserne maa enten finde Sted i alle Tilfælde, eller iet ifte. Jeg hævner ifte rettere, end at Bestemmelsen i Paragraphen, saaledes som den nu er foreslaet, afgiver et Besid paa den Ulfghed i Værnepligtigheden, som ved Koen foreslaas afsløst, idet det nemlig kun er dem, som indfalder til activ Tjeneste, hvem denne Kjendelse skal tilbagebetales. Naar man da skal vælge mellem de Alternativer, om Kjendelsen skal tilbagebetales i alle Tilfælde, eller ifte, da vilde jeg nærmest komme til at ytre mig for den Mening, som den arede Dødsfører i Uvalget har anfæret, at der ingen Tilbagebetaling kan finde Sted. Det forekommer mig nemlig, at den kan var være erlagt for de Forhold, som vare tilfæde, da Erlaggesen Rete, og at Staten ifte derfor har kunnet gise den, der erlagde den, Rete, end hvord der dengang lod i dens Rigt at gise, nemlig Frilaggesse for Værnepligt, enten saaledes, at han da fremdeles skulle vedblive at høre til den værnepligtige Stand, eller ogsaa saaledes, at han, som erlagte Kjendelsen, blev altså frilagget for Værnepligten, hvilket Ståde jeg forøvrigt ifte ved, om nogen